

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Peter Chung-Yuan Chang

Postanowieniem z dnia 15 listopada 2016 r. Trybunał (siódma izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

**Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 29 czerwca 2016 r. w sprawie T-567/14, GROUP/
EUIPO – Iliev (GROUP COMPANY TOURISM & TRAVEL), wniesione w dniu 2 września 2016 r.
przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej**

(Sprawa C-478/16 P)

(2017/C 078/10)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral, D. Stoyanova-Balchanova)

Druga strona postępowania: Group OOD, Kosta Iliev

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie Group OOD, skarżącej w postępowaniu przed Sądem, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

EUIPO podnosi dwa zarzuty, a mianowicie: i) naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾ w związku z zasadą 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95 ⁽²⁾; a także ii) naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 2868/95.

Naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95

- W art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 określono wyraźnie cztery kumulatywne i niezależne od siebie przesłanki, z których dwie są regulowane prawem Unii, a dwie pozostałe szczególnym ustawodawstwem powoływanym przez wnoszącą sprzeciw. Trybunał stwierdził, że wnosząca sprzeciw powinna – poza spełnieniem przesłanek regulowanych przez szczególne ustawodawstwo – przedstawić także dowód dotyczący treści wspomnianego ustawodawstwa. Chodzi o *wstępną i niezależną* przesłankę, której niespełnienie nie może zostać naprawione przed Izbą Odwoławczą, jeśli wnosząca sprzeciw nie przedstawiła we właściwym czasie przed Wydziałem Sprzeciwów żadnej informacji dotyczącej tego ustawodawstwa.
- Aby były objęte art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868, fakty i dowody przedstawione po raz pierwszy przed Izbą Odwoławczą powinny być dodatkowe lub uzupełniające w stosunku do dowodów i dokumentów przedstawionych już w związku z *tą przesłanką*.
- Sąd błędnie stwierdził, że co do zasady przedstawienie informacji dotyczących ustawodawstwa krajowego jest akcesoryjne w stosunku do dowodów przedstawionych uprzednio w odniesieniu do *którejkoľwiek* z przesłanek określonych w art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009.

- Sąd błędnie pominął dokonanie oceny, czy istnieje wystarczająco ścisły związek, a nawet jakikolwiek związek, między informacjami dotyczącymi prawa krajowego przedstawionymi przed Izłą Odwoławczą a dowodami, które zostały przedstawione we właściwym czasie przed Wydziałem Sprzeciwów. Jeżeli brak takiego związku, chodzi o „nowy” dowód, a nie „dodatkowy lub uzupełniający” dowód – jak wymaga tego art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 2868/95

- Stwierdzając, że nie są spełnione formalne przesłanki dotyczące powoływanego dowodu odnoszącego się do ustawodawstwa krajowego, Sąd naruszył zasadę 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 2868/95. Aby zagwarantować prawo do obrony strony pozwanej w postępowaniu *inter partes*, niezbędne jest przestrzeganie określonego formalizmu.
- Mając na względzie „paralelizm form”, wymogi związane z wykazaniem rejestracji znaku towarowego [zasada 19 ust. 2 lit. a) pkt (ii) rozporządzenia nr 2868/95] powinno się stosować w drodze analogii do dowodu dotyczącego przepisów ustawodawstwa krajowego, które zapewniają skuteczność prawną niezarejestrowanemu znakowi towarowemu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1995, L 303, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 lipca 2016 r. w sprawie T-745/14, TeamBank/EUIPO – Easy Asset Management (EASY CREDIT), wniesione w dniu 15 września 2016 r. przez TeamBank AG Nürnberg

(Sprawa C-495/16 P)

(2017/C 078/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: TeamBank AG Nürnberg (przedstawiciel: D. Terheggen, rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO); Easy Asset Management AD

Prezes Trybunału postanowił o wykreśleniu sprawy z rejestru.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 17 listopada 2016 r. – Firma Hans Bühler KG

(Sprawa C-580/16)

(2017/C 078/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Firma Hans Bühler KG